

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 25 sierpnia 2018 r. odmówił wnioskodawcy R. P. prawa do przyznania rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odmawia ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach, ponieważ ubezpieczonemu decyzją z dnia 10 sierpnia 2015 r. zostało ustalone prawo do emerytury wcześniejszej na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej w związku z osiągnięciem przez ubezpieczonego 60 roku życia i udowodnieniem 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/decyzja – k. 76 plik I akt ZUS/

Ubezpieczony R. P. uznał w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 4 grudnia 2018 r. złożył odwołanie.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od powyższej decyzji. W uzasadnieniu przywołał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. P. urodził się w dniu (...)

/bezsporne/

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił ubezpieczonemu R. P. prawa do emerytury z przyczyn nieudokumentowania 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/decyzja – k. 24 plik I akt ZUS/

Wyrokiem z dnia 16 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał R. P. prawo do emerytury z dniem 1 marca 2013 r.

/wyrok k. 47 plik I akt ZUS/

Wskutek wydanego wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w dniu 10 sierpnia 2015 r. wydał decyzję o przyznaniu ubezpieczonemu R. P. prawa do emerytury. Wypłata emerytury została zawieszona z powodu kontynuowania zatrudnienia.

/decyzja k. 65 plik I akt ZUS/

W dniu 2 września 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o wypłatę świadczenia emerytalnego, do wniosku dołączył świadectwo pracy.

/wniosek k. 67 plik I akt ZUS/

Organ rentowy w dniu 14 września 2015 r. wydał decyzję na mocy której została podjęta wypłata emerytury wnioskodawcy z dniem 1 września 2015 r.

/decyzja k. 71 plik I akt ZUS/

W dniu 25 sierpnia 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o wypłatę rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach.

/wniosek k. 75 plik I akt ZUS/

Organ rentowy w dniu 24 października 2018 r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił skarżącemu wypłaty rekompensaty wskazując, że nabył on prawo do emerytury co stanowi przesłankę negatywną zgodnie z art. 21 ust 2 ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 664).

/decyzja k. 76 plik I akt ZUS/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należy wskazać, że stan faktyczny w niniejszej sprawie był niesporny pomiędzy stronami.

W art. 1 ust. 1 ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 664) określa warunki nabywania prawa do emerytur i rekompensat przez niektórych pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, zwanych „emeryturami pomostowymi”, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 z późn. zm.).

Stosownie do treści art. 2 ust. 5 w/w ustawy o emeryturach pomostowych, rekompensata jest to odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeą prawa do emerytury pomostowej.

W myśl art. 21 ust. 1 w/w ustawy, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Ust. 2 art. 21 stanowi, że rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Art. 23 ust. 1 w/w ustawy stanowi, że ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę.

Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o których mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 23 ust. 2 w/w ustawy). Jako dodatek do kapitału początkowego, razem z kapitałem początkowym podlega waloryzacji.

A zatem należy wskazać, prawo do rekompensaty, zgodnie z w/w ustawą, mają osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r., które przed 1 stycznia 2009 r. wykonywały przez co najmniej 15 lat prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Stosownie do treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 roku nabywają prawo do emerytury za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jeżeli spełniają łącznie następujące warunki: nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Należy wskazać, że art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 w/w ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty: 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej, 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat. Przesłanka negatywna została zawarta w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jest nią nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Treść art. 21 ust. 2 w/w ustawy może budzić wątpliwości i jego interpretacji należy dokonywać przy uwzględnieniu uregulowania zawartego w art. 2 ust. 5 ustawy zgodnie, z którym użyte w ustawie określenie rekompensata oznacza odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub

o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeżdą prawa do emerytury pomostowej. Rekompensata jest zatem odszkodowaniem za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które rozpoczęły pracę przed 1 stycznia 1999 r. i nie nabeżdą prawa do emerytury pomostowej

w zamian za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (analogiczne stanowisko zajął Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25 listopada 2010 r. (K 27/09, OTK-A 2010, Nr 9, poz. 109). Skoro jak wynika z powyższego celem rekompensaty jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, to przesłanka negatywna, o której mowa w art. 21 ust. 2 ustawy, na co wskazuje wykładnia funkcjonalna tego przepisu, zachodzi

w przypadku pobierania emerytury przyznanej w obniżonym wieku emerytalnym np. na podstawie art. 46 w zw. z art. 32 lub 39 czy też art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 14 grudnia 2015 r., lex nr 1979477).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że ubezpieczony nie spełnia warunków do uzyskania rekompensaty, gdyż od

1 września 2015 r. pobiera emeryturę na podstawie art. 184 ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku

z udokumentowaniem 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony nie utracił możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, przeciwnie skorzystał z tego prawa i na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej zostało mu ustalone prawo do emerytury wcześniejszej.

Co w ocenie Sądu Okręgowego przy uwzględnieniu wykładni funkcjonalnej w/w przepisu art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych oznacza, że ubezpieczony nie ma prawa do rekompensaty, gdyż uzyskał emeryturę na podstawie w/w art. 184 ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie Sądu Okręgowego w Łodzi decyzja organu rentowego jest prawidłowa i odwołanie ubezpieczonej jest niezasadne.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

M.P.